

чета и хванѣ го подѣ юнашки рамена. Заврѣтѣс той съ сичкото си тѣло, но не понадахѣ по земѣта, както на предни години, кога го хванахѣ веднѣжъ войници. „Ехъ старость, старость!“, рече и заплака дебелиятъ старѣ казакъ. Но то не бѣ отъ старость: сила надви на сила. Смалѣ не треее душѣ го уловихѣ зѣрѣцѣ и зѣкрака. „Хванѣсе враната!“ викахѣ ляситѣ. „Сега трѣбе да помислимѣ, каква пѣ-харна честь да му направимѣ, на кучето.“ И отсѣдихѣ, съ гетманска воля, живѣ да го изгорѣтъ предѣ сички-тѣ. Облизѣ стоѣше голо дръво, на което врѣхъ-тѣ бѣ разбитѣ отъ грѣмотевица. Врѣзахѣ го съ железни вериги за дръвото, приковахѣ му рѣцѣтѣ съ гвоздѣ пѣ-високо, да може отсѣдѣ да се види, и зехѣ да кладѣтъ огънь подѣ дръвото. Но Тарасѣ не гледаше на огънятъ и не мислѣше, че штѣтъ да го горѣтъ: той гледаше, сиромашѣтъ, на оная страна, дѣто се отбивахѣ казацитѣ,—отъ височината той сичко видѣше, като на дланѣ .

„Ловете, момчета, ловете пѣ-скоро,“ викаше имѣ той, „могилката, штото е задѣ гѣстакѣтъ: тамѣ не могатѣ пристѣпѣ!“ Но вѣ-търѣ му не донесе думитѣ. „Нѣ, ште загинѣтъ, ште загинѣтъ за ништо!“ хоратѣше си той съ отчаяние и погледна на доле, дѣто се лѣштѣше Днѣстрѣ. Радость огрѣя въ очитѣ му. Той видѣ въ растѣето четири кайка, събра си сичката сила и колѣкъ му гласѣ извика, „Кѣмѣ брѣгѣтъ! кѣмѣ брѣгѣтъ, момчета! слазѣйте по пѣтечката подѣ слогѣтъ, нѣлѣво. При брѣгѣтъ стоѣтъ кайци, земете ги сичкитѣ, да нема потеря по васѣ.“

Тоя пѣтъ вѣтърѣтъ духнѣ отъ друга страна и сичкитѣ му слова донесе до казацитѣ. Но за такѣвъ совѣтъ го ударихѣ съ тилне по главѣта, и въ очитѣ му потемнѣ, като мѣгла.

Казацитѣ се пустнѣхѣ съ сѣ сила по оная пѣтечка подѣ рѣтлината; а задѣ тѣхѣ потеря. Гледатѣ: пѣтечката се брѣка и много кривуличѣ на страна. „Ехъ, приятели! пѣ врага да иде!“ рекохѣ сичкитѣ, запрѣхѣ се малко нѣшто, дигнѣхѣ камшици, шибнѣхѣ—и татарскитѣ имѣ конѣ се отдѣлихѣ отъ земѣта, расперихѣ се на въздухѣ, като змии, прескокнахѣ право въ Днѣстрѣ. Само двоица не уллучихѣ въ рѣкѣта, грохнѣхѣ се отъ вишинето въ камѣнякѣтъ и загинахѣ тамѣ дѣ вѣка съ конѣтѣ, не чусе ни гласѣ отъ тѣхѣ. А казацитѣ плѣвахѣ съ конѣтѣ въ рѣкѣта и отврѣзвахѣ кайцитѣ. За-